THE DAILY HEBREW JOURNAL
H. WINBERG, President, Gen. Mgr. H. HIRSH, Editor
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —
67 Elizabeth Street Telephone Main 4582
SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.
Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd 1913

אויטאריזירטע און ניט אויטאריזירטע צדקה-ארבייט

עס טהוט אונז זעהר לייד צו דארפען נאך אמאל אנריהרען די פראגע פון דער היגער "בוט אין שוה" סאסייטע, אין ארויסזאגען וועגען איהר אזא מיינונג, וואס וועט פיליכט ניט שטארק געפעלען זיין צו איהרע פיהרער, אבער די אומשטענדען דיקטירען אונז, אז מיר דארפען אין מזען יעצט זאגען וועגען דעם א פאאר ווערטער ווייל דאס וועט זיין פאר דער טובה פון דער גאנצער אידישער בעפעלקערונג.

עס מאכט ניט אויס ווי גרויס עס איז די וואלטהאט פון די לייטע וואס בעזאורגען ארימע קינדער מיט שיך; עס מאכט ניט אויס ווי הייליג עס איז זייער צווק און ווי ערענסט זיי זאלען ניט זיין אין זייערע האנד־לונגען, איז עס אבער א פאקט, דאס זיי האנדלען זעהר ניט פראקטיש אין וועהרענד פון איין זייט טהוען זיי גוטעס, טהוען זיי פון דער אנדער זייט פיעל שאדען צו דער גאנצער היגער אידישער בעפעלקערונג.

ערשט ניט לאנג, איז די גאנצע ענגלישע פרעסע געווען פיל מיט דיעזער "בוט אין שוה סאסייטי", עס האט זיך געקאכט וועגען א טעג־דיי, וועגען אידישע פארשטעהער און רבנים, אידען האבען גערעדט וועגען אידען, נעהר ניט קיין שעהנע זאכען מען האט זיך ניט געגעבען קיין קא־פיטענטען און דאס דעם אידישען נאמען קיין כבוד זיכער ניט גע־בראכט.

לעצטענס אבער האט דיעזע סאסייטע בעגאנגען א צווייטען פעה־לער, זי האט זיך געווענדעט צו דער באארד אף קאנטראל, אז מען זאל זיי בעווילליגען א געוויסע סומע צו העלפען העקען זייער דעפיציט אויף 241 דאלאר.

דער לעצטער שריט איז אן אינבערעכענטער, און זיין מאטיוו ליגט אויבען אויף, אזוי אז יעדער א־ינער קען עס בעמערקען דאס חייסט געמליך א מין פראטעסט געגען דער סיטי האל און צו דער זעלבער צייט א פאטש אין פנים צו דער אידישער בעפעלקערונג.

דאס חייסט, אז די סאסייטע זאגט צו דער סיטי האל אינגעפעהר אזוי: "אויב איהר ווילט אונז ניט ערלייכען א טעג־דיי דרעפאר וואס איינינע אידען האבען בעזאגט, אז זיי קענען דאס געלד אליין שאפען, טא ווייסט יעצט, אז דיעזע אידען ווילען דאס געלד ניט געבען און דער־בער גיט אי הר אונז דאס געלד."

די שטיקעל נייעס וועגען דיעזער סאסייטע ווי זי האט זיך געזוועג־דעט צו דער סיטי האל נאך שטיצע, איז זייעדער אריין אין דער ענגלישער פרעסע און דאס וועט זיכער ברענגען גרויס שאנדע צו אלע היגע אידען.

די "בוט אין שוה סאסייטע" ווייל דא אויספיהרען א שטיקעל נאר־שען נצחון אין איהרע מעמבערס אין זייער היציגקייט פערגעסען זיך איף דעם גרויסען שאדען וואס זיי ברענגען אונז; די קריסטען וועלען יעצט קענען בעווייזען מיט פאקטען, אז מיר קענען ניט בעזאורגען אונ־זערע קלענסטע נייטען, א קליינעס ביל פון א פאאר ארימע קינדער, קענען אלע אידישע טשאריטיס ניט בעצאהלען אין זיי מיזען זיך ווענדען צום סיטי האל נאך שטיצע.

אין דעם לעצטען שריט פון דער סאסייטע, זעהט זיך ליידער ארויס, דאס זיי זענען גאר ניט אזוי אויסען די גוטע ארבייט, זיי אויספיהרען זייער עקשנות און אויספיהרען ווילען זיי עס אויף אירגענד וועלכען ארט, מעג עס אפילו זיין אויף א שעדליכען אדם.

די פיהרער פון דער איבערגעדרעמאהנטער קליין סאסייטע, האבען פאר קיין שום פאל ניט געטארט ערלייכען זיך צו בעטען שטיצע פון דער סיטי האל; דיעזע סאסייטע איז ניט די פערטרעטערין פון די היגע אידען און זי האט ניט געהאט דאס מינדעסטע רעכט צו ווענדען זיך נאך אזא שטיצע אין איהר איינענעם נאמען און לייט איהר איינגענעם בעשלוס זי האט צוערשט געדארפט קריגען די ערלייבניס פון די עלטערע און ווייס־טיגערע סאסייטעס; ווייל נאך אלעמען איז די "בוט אין שוה סאסייטע" ניט קיין איינאריזירטע טשאריטי סאסייטע, נ־ר א פראדוקט פון דעם גר־טען ווילען פון עטליכע מיידלאך צו טהון צדקה־ארבייט, אזא סאסייטע דארף און קען טאלערירט ווערען פון אלעמען אזוי לאנג ווי זי טהוט איהר ארבייט שטיל, רוהיג און מיט איינגענע קרעפטען, אבער קיים מאכט זי אן טומעל און פאנגט אן צו ריידען אין דעם נאמען פון אלע אידען, ווערט זי שוין שעדליך; קיינער האט זיי ניט ערוועהלט דערצו, קיינער האט זיי ניט געגעבען דאס רעכט דערצו; קיינער האט זיי ניט אויפגעפאדערט צו אבגעבען רעכענונג פון וואס זיי טהוען; מען פרעגט זיי ניט קיין השבון פון נאנען זיי האבען דעם דעפיציט, קיינער האט זיי ניט געגעבען דאס רעכט צו מאכען א דעפיציט, זיי האבען קיין רעכט ניט געהאט צו מהיי־לען שיך אויף דעם רעכענונג דאס זיי ווילען שפעטער זוכען מיטלען ווי צו בעצאהלען דאפיר; זיי האבען כלייז געהאט דאס רעכט צו געבען אזוי פיעל וויפיעל זיי האבען, צו טהאן אזוי פיעל גוטע ארבייט וויפעל זיי קע־נען,אבער צו קייפען סחורה אויף דעם רעכנונג און אויף דעם נאמען פון אידישע טשאריטי אין קרעדיט, צוטהיילען עס און נאכהער שריין, אז זיי האבען א דעפיציט אין קענען ניט בעצאהלען זייער ביל, איז אויסער זייער מאכט; אויף אזא אופן קען זיך מארגען גרינדען אן אנדער סאסייטי אין מאכען א דעפיציט פון מוזענדער דאלאר אין עס וועט דאן הייסען אז די אידישע טשאריטי סאסייטעס זענען שווינדלער, זיי קויפען אין קע־נען ניט בעצאהלען, זיי זיינען בעלי צדקה אויף דער טרעזשורי פון סיטי האל.

עס איז גאר קיין פראגע ניט אז קיין שום סאסייטי האט ניט דאס רעכט צו פאדערען עטוואס פון דער אויסערער וועלט אין איהר איינגענעם נאמען; דאס קענען נור טהון די גרעסערע יוניטעד טשאריטיס, וועלכע האבען אלס אנפיהרער פערשטעהער.

די אידען פון טאראנטא דארפען יעצט פרעגען די "בוט און שוה סאסייטע" מיט וואס פאר א רעכט זיי האבען אויסגעגעבען מעהר געלד וו זיי האבען געקענט שאפען אין וואהרהייט אין ניט די אויסגעגעבענע סומע מיט זייערע איינגענע קרעפטען; און נור צווישען אידען?

צו טהון גוטע ארבייט על חשבון הגביר, איז ניט קיין צדקה, אויב זיי ווילען טהיילען שיך, דארפען זיי עס טהון לייט זייערע קרעפטען, לייט דער סומע וואס זיי קענען זאמלען צווישען אידען אליין, אבער ניט געהן בעטלען געלד פון דער סיטי האל און מאכען דעם אידישען נאמען צו שאנד און צו שפאט.

עס שיינט, אז ביי אונז אידען וועט מען מיזען מאכען א קאנטראל אפילו אויף צדקה; מען וועט מוזען איינפיהרען אז קיינער זאל ניט טאהרען טהון גוטעס אהן א טשארטער אויף דעם אין אהן דער ערלייבניס פון דער צדקה כללית, ווייל אונזערע בעלי טובות געהען מאנכעס מאל אריבער דעם גרענעץ פון טאלעראנץ און שכל, זיי ווילען פון אונז ארונטערטרייבען א פליג און בענוצען זיך דאכיי מיט א גרויסען שטעקען און מיט אזא קלאפ, אז זיי צושפאלטען אונז דעם קאפ.

מיר ווילען מוזען זעהען, אז אינזערע אלע צדקה־סאסייטעס זאל־לען זיין איינאריזירטע און דיעזע צייטונג וועט נאך וועגען דעם האבען עטוואס צו זאגען אין דער נאהענטער צוקונפט.

בנימין דיזראעלי

(א תראקטער שטריים)

פון רבי דזשייקאב ס. מינקין
פון האמילטאן.
(פארטזעצונג.)

איז דיזראעלי געווען א גרויסער מענש? אדער איז זיין גרויסקייט געווען פון דעם אבסאלוטען און אוניווערסיאלען סארט, אן ארט גרויסקייט וואס שפרייזט אריבער צייט און אומשטענדען, אדער צו איז ער געווען בלויז גרויס אין דעם זינן אין וועלכען לעמועל גוליווער — דער הערלר פון דאקטאר סוויפטס בוך — איז געווען א ריזיג צווישען די קארליקעס? דיעזע פראגע וועלכע איז אפט געשטעלט גע־ווארען, האט געקראגען פערשיעדענע ענט־פערס.

מיר וועלען ניט רעדען פון די מיי־נונגען פון זיין געגנער וואס האט געלעבט אין איין צייט מיט איהם, ווי למשל א' קאנגעלל וועלכער האט ענטדעקט אין דיזראעלי אן עהנליכקייט צום "גנב אויף דער תלה" וואס טהוט ניט קיין תשובה", אדער די שרעקליכע אטאקע פון קאר־ליל העלכער רעדט פון איהם אלס א "אידישער קונצען מאכער", וועלכער האט פערקויפט זיין "ארימער מיטערע קער־פער (ענגלאנד) פאר א טאפ פאליטישע ארבעס."

מיינונגען בנוגע דעם ענדליכען אור־טייל וועגען איהם פון דער געשיכטע אינטערעסירען זיך אפילו היינט, ווען די צייט האט שוין געדארפט אבקיהלען דיא ב־ייזונדע ליידענשאפטען.

עס זיינען פאראן אנדערע, און דער נסטער צווישען זיי איז לארד קראמער, וועלכער האט ערשט ניט לאנג צוריק אין א היסטאר אדטיקל אטאקירט בריטיש דיזראעלי אלס אן אפאנטיסט, א סקימער, אלס א פערזאן וואס האט ניט געהאט קיין העכערען ציעל ווי בלויז דערצו העלפען דעם ערפאלג פון זיין פער־זענליכער אמביציאן. עס איז ניט לויטיג צו זאגען, דאס לארד קראמער איז ניט דער איינציגער וואס כאראקטעריזירט אזוי ניט שעהן דיזראעלין, און דאס עס זיינען פאראן אנדערע גאר אהן א צאהל וואס טהוען דאס זעלבע, און צווישען זיי גע־פינען זיך גאנץ גרויסע פערזעליכקייטען.

אז אין דיזראעלים כארעקטער האט זיך אויך געפונען אן עלעמענט פון אפארט־ניזם וועלען זעהר ווענינע אבליינקענען. און ווי האט עס געקענט אנדערש זיין? צו פאסען ביי זיך אז דאס אין דאס מיד גע שעהען וועלכעס זעהר ווענינע אין זיין לאגע וואלטען גאר געוואגט צו הלום'ען אפילו, און דאן מיט פשוט'ער קראפט פון אן אונבעהערשטען ווילען, פערפעווראנדט אויסדויער און געדולד זעהען צו ברענגען דיעזען בעשלוס מכח אל הפועל. א כאראקטער ווי דיעזער האט ניט דארוב געקאנט זיין א גרויסער מפונד בנוגע די קלענסטע קליינינקייטען פון געוויסען. דער יענינער וואס האט אין אויג אלס אן ענד ציעל אין זיין לעבען, מאכט אין בערהמט הייט קאן זיך ניט אבשטעלען ביי יעדער קליינינקייט און זיך פרעגען אויב געוויסע מיטלען וואס פיהרען צו יענעם גרויסען און ווייטען ציעל זיינען פאסענד אדער כשר גענוג, אין אזעלכע שטארקע כאראק־טערע געפינט זיך תמיד א לעבענס־קראפט וועלכע קען ניט אבגעשטעלט אדער אייג־נעצוימט ווערען מיט". געוועהנליכען שטאנדארד פון מאראל. עס איז פונקט ווי צו מאכען א פערזוך צונויף צוזאמלען דעם שוים פון אן אונרוהיגען ים, אדער צו וועלען אבייטעלען דאס בושעווען פון ווילדען שטורם, ווען מען ווייל אבשטעלען דעם גאנג פארווערטס פון מעשען. ווי דיזראעלי מיט כללים פון עטהיק אדער עטהיק וועלכע זיינען געשאפען געוואָרען פון דער וועלט פון מיטעלמעסיגקייט. אויסמאהלען איהם אבער אלס אן איינפא־כען אפארטוניסט וועלכער ווערט מאהל ניט בעוואוינען פון קיינע העכערע רעגונגען הייסט ניט צו פערשטעהן דעם סאמע תוך פון זיין גענייס. אן אפאר־טוניסט איז א טרוימער, א וועטעראן, וועלכען מען געפינט זעהר לייכט אויס. אן אינטריגאנט, איינער וואס מאכט תמיד פארשווערונגען, א זעלבסטזוכטיגער ענג־איסט, קען ניט שטעהן לאנג פאר קיין וויכטיגער זאך ווייל ער קאן ניט קריגען קיינע נאכפאלגער, ווייל עס פעהלט איהם די איינענשאפט צו זיין אומשטאנד צו בעגייסטערען און צו זיין א פיהרער. עס פעהלט איהם דער אינסטרומענט וועלכער איז אזוי וויכטיג פאר פיהרערשאפט, מיט וועלכען דער ריכטיגער מענש צונדט אן א פייער און אינספירירט ענטהוזיאזם אין די הערצער פון זיינע נאכפאלגער, און דיזראעלי האט געקענט ניט נור אנצינדען א פייער, ער איז געווען בכוח צו טהאן פיעל כעהר ווי דאס, ער האט געמליך גע־קאנט אויפהאלטען די העלישע פלאמען וועלכע ער האט אנגעצונדען ווי זאלען ברע נען ביז אין סוף פון א לאנגען לעבען. די קענינין וויקטאריא איז געווען א פרוי וועלכע מען האט ניט אזוי לייכט גע־קאנט פערפיהרען, און זי האט זעלטען גע־מאכט א טעות אורטהייל ענדיג א כאראק־טער, און דאך פון אלע שטאאטס־מענער וואס האבען געלעבט אין איהר צייט, אין צייט פון איהר רעגירען, האט קיינער ניט אזוי פיעל צו טרויען און אזוי פיעל פרייזר־שאפט און ליעבע ווי לארד ביקאנספילד.

(פארטזעצונג פאלגט)

דער 130-ער קאמיטעט

האבען מיר עפעס צו ערווארטען פונ'ם מעיארס קאמיטעט פאר ארבייטס־לאזע?

גלייך ווי דער נייערוועס טער מעיאר־ט. טשווירטש איז אריין אין זיין אמט, אלס דער הויפט פון אונזער שטארט פערוואל־טונג, האט ער ארויסגעצייגט א בעזונדער רען אינטערעס צו לעזען די פראגע וועגען ארבייטסלאזיגקייט. פאר אונז זענען דא ניט וויכטיג די מאטיוון, ווי אזוי דער מעיאר האט אונטערגענומען דיעזע אר־בייט, צי שטעקען עפעס אין דעם זייטי־גע כונות, וויכטיג איז פאר אונז בלויז, וואס כמעט קיין מעיאר פאר איהם, האט ניט ארויסגעצייגט אזוי פיעל אינטערעס בנוגע ארבייטס לאזיגקייט, ווי עס טהוט עס אונזער יעצטיגער מעיאר אבער ווי געוועהנליך א סאציאל רעפארמער, ווען ער קומט פון די הויכע פענסטער לעזען די פראגע פון ארבייטסלאזיגקייט, פאלט ער אימער אריין אין א טיפען טעות, דעם זעלבען טעות האט אויך ניט געקענט אויס־מיידען, טראץ זיין בעסטען ווילען אונזער מעיאר.

צום קרעדיט פון איהם מעג געזאגט ווערען, אז אנשטאדט צו געפינען אין די איבערגיג מיטגלידער פונ'ם סיטי קאנסול מיטהעלפער צו זיך בנוגע ארבייטסלאזיג־קייט, האט ער נאר געפונען א וואנד פאר זיך.

אט האט ער לעצטענס געבעטען ביים קאנסיל בעווילליגען צו ווענדען זיך צו דער פראווינציעלער לערדשיפלייטשור נאך אן ערלויבניש, אז די פראווינציעלע רעגי־רונגס פערטרעטער זאלען ערלויבען דער שטאדט אויסגעבען א האלבען מיליאן דא־לאר פאר שטאדטישע ארבייטען, ניט דאר־פערגרייט עס שיקען צום שטימען צו די שטא־דטישע ווערהלער.

דיעזע בעווילליגונג וואלט געקענט אכ־סעל פערקלענערען די ארבייטסלאזיגקייט, קענענדיג בעשעפטיגען וועפעל וועניג ביי שטאדטישער ארבייט. דער קאונסיל האט אבער דיעזע בעווילליגונג ענטזאגט.

דער ארבייטס־ווילליגער מעיאר איז אבער ניט ענטוישט געווארען אן געשא־פען ווי בעוואוסט די 130־ער קאמיטע, וועלכע דארף זעהן צו פערשאפען ארבייט די ארבייטסלאזע. ווער איז ניט אריין אין דער קאמיטע. אנגעזעהענע גלחים און "סאישעל ווארקערס", א אידישער ראבי־אן א סאציאליסטישער עקס קאנטראלער, פארשטעהער פון ארבייט, אזוי גוט ווי פארטרעטער פון ארבייטס־געבער.

ביים צוזאמענשטעלען די קאמיטע, האט דער מעיאר ווייזט אויס אין זינען געהאט אלע שיכטען פון די שטאדטישע איינוואוינער.

אבער ניט אימער בערייט א גוטער ווי לען אויף גוטע טהאטען.

שוין עטליכע וואכען ווי די קאמיטע איז אין עקזיסטענץ. פיעלע רעדעס זענען שוין געהאלטען געווארען ביי איהרע פער־זאמלונגען, און די רעזולטאטען? גאנץ נישטיגע, אט האט מען דעבאטירט, צו מען זאל אנשטעלען א שטענדיגען בעזאהל טען שפקרעטער פאר דער קאמיטע, וואס דארף קאסטען ביי 15 הונדערט דאלאר א יאהר, און פון וואנען מען זאל נעמען דאס געלד, ווען די שטאדט טאטעס ווילען אויף דעם קיין גראשען ניט געבען.

אט האט מען בעשלאסען איבערצו־נעהמען די ארבייטס־ביורא וואו די אר־בייטסלאזע פלעגען זיך רעדזישסטרירען, און קיינמאהל קיין ארבייט ניט בעפונען, סיידען גאט האט געהאלפען און עס איז אויסגעפאלען א שניי, אין אונזער "קוויין סיטי".

צו דיעזער קאטעגאריע קענט איהר צוריעכנען כמעט אלע בעשליסען פון דער גאנצער קאמיטע, אזוי גוט ווי פון איהר אקטיוועסטען טהייל, וועלכע האט זיך אויסגעטהיילט אין א סוב־קאמיטע.

זייט די ארבייטסלאזיגקייט איז גע־ווארען ביי אונז אן אפטער גאסט, וועלכע קומט אן צוזאמען מיט די ווינטערדיגע און הערבסט חרשים, איז די פראגע וועגען בע־שעפטיגען זיך מיט איהר געווארען א סיזאן־פראגע, מיט וועלכער אונזערע פער־ארגער געפינען אויסצופילען זייער צייט.

אנשטאט צו זיין פארבערייטעט פון דער גוטער צייט אויף דער שלעכטער אן פאלגען אפילו דעם ביישפיעל פון דער מיילב, וועלכע גרייט זיך אן שפייז פון זו־מער אויף ווינטער, בעשעפטיגען זיך אבער אונזערע סאציאלע רעפארמער מיט איהר בלויז דאן, ווען דער חלף ליעגט שוין אויס'ן האלז.

פריהער מוזען די ארבייטסלאזע אב־האלטען א רייהע פערזאמלונגען, ארגאני־זירען רעמאנסטראציעס און פאראדען פון הונגערינג שיקען דעפוטאציעס צו דיא פערשיעדענע רעגיערונג קערפערשאפטען, און ערשט דאן בעקומען זיי אנשטאט ברויט און ארבייט, זיסע פערשפרעכונ־גען און גאר ניט זאגענדע צוזאגונגען.

אויף דער סצענע שווימען דאן ארויס די פערשיעדענע כלל טהיער, און מען נעהמט זיך ארגאניזירען אין קאמיטעס, צו טהאן עפעס פאר "דהי פור פיפעל אף דהי סיטי," אבער ביז וואנען זיי ארגאניזירען זיך, און דערענדיגען די ערוועהלונג פון די ערהרען — עמטער, רוקט זיך אונטער א בעסערע ציים, ווען ארבייט ווערט לייכ־טער צו בעקומען, און די קאמיטע וועלכע האט ניט נעטהון מעהר ווי ערוועהלט דיא פערשיעדענע "האנערערי אפיסיעלס" הויכט אויס איהר נשמה, אום איבער א יאהר, ווייטער אויפצושטעהן תחת המתים

דאס הפנים האט די 130־ער קאמי־טע אנערקענט, און דארום בעשלאסען צו פערוואנדלען זיך אין א שטענדיגע פער־מאנענטע קאמיטע. אבער טראץ דיעזען בעשלוס פיהלט זיך דאך די אונטערטיג־קייט פון דער קאמיטע צו קענען טהאן עט־וואס פראקטישעס.

מען דענקט צו ארגאניזירען א "ניוו־ע־מען־ע־דזשאב" קעמפיין, און ארויסשי־קען קעווטעערס איבער דער גאנצער שטאדט, וועלכע וועלען זעהן אז יעדער טא ראנטער איינוואוינער זאל געבען וועג־ניגסטענס איין טאג ארבייט אן ארבייטס־לאזען.

דאס איז דער בעסטער און פראקטי־שער מיטעל, וואס די קאמיטע האט בע־שלאסען.

מען פערגעסט אבער, אז דאס איז ניט די גאנצע צרה.

דאס וואס עס וועלען זיך אברופען עטליכע הונדערט בירגער, וועלכע וועלען בעצאהלען 2 דאלאר אלס נדבה פאר איים־ריינינגען א הויז־קעלער, אדער אן עהנ־ליכע ארבייט, וועט נאך ניט שאפען קיין ארבייט פאר די טויזענדער ארבייטס לאזע.

און אפילו די וועלכע וועלען שוין זיין די גליקליכע צו בעקומען אזא "דזשאב", וועלען פיהלען אז דא ניט מען זיי א נדבה, און ניט אלס געצאהלט פאר ארבייט.

אבער די צרה פון דער ארבייטס־לאזיג־קייט איז דאך נאך א פיעל טיעפערע. ניט נאר ליידען די, וועלכע געהן ארום ליי־דיג, נאר אפילו די יענינע, וואס האבען דזשאבס מוזען ארבייטען פאר א פיעל קלע נערען "ווייזדיש" ווי געוועהנליך ווייל דער ארבייטס־געבער ניט זיי צו פערשטעהן אז ער קען בעקומען גענוג ארבייטער אויף זייערע פלעצער, אויב זיי ווילען ניט אר־בייטען פאר א קלענערען לוין.

די גרויסע ארמיי פון ארבייטסלאזע דראהעט דארום אויף דעם עקזיסטענץ פון די בעשעפטיגטע ארבייטער, און מיט וואס דענקט די אמיטע עס צו לעזען.

איין וועג איז דא צו לעזען די אנגע־וועהטאנטע ארבייטסלאז—מכה.

די רעגיערונג מוז אנערקענען דאס רעכט פון ארבייט, און פונקט ווי זי גע־פינט פאר גוטיג פערזאָרגען דעם מאן און זיין פאמיליע אויב ער טראגט נאר א יוניפארם, און לאנג לאנג נאך זיין טויט, בעקומט נאך זיין פאמיליע א פענסיע, אזוי מוז די רעגיערונג פערזאָרגען דעם ארבייי־טער מיט מיטלען צום לעבען, און פונקט ווי זי פערזיכערט איהרע סאלדאטען, מוז זי אויף פערזיכערען איהרע ארבייטער בירגער גענען ארבייטסלאזיגקייט.

צו דיעזען אמת זענען שוין היינט צו טאג געקומען פיעלע אמת'ע רעפארמס־ארבייטער פון די הויכע פענסטער אפילו, און כל זמן, דאס וועט מעהר ניט בליי־בען ווי א פרומער וואונש, וועט די אר־בייטסלאזיגקייט נאנץ וועניג פערענט־פערט ווערען, מענען אפילו געשאפען וועג־רען אזעלכע מאמיטעס ווי די יעצט עק־זיסטירענדע

רעגיערונגס פערזיכערונג גענען אר־בייטסלאזיגקייט מוז און דארף ווערען דער ציעל פון די וואס ווילען באמת פער־לייכטערען און פערקלענערען די איבלען, וואס די עקאנאמישע קריזיסען ברענגען מיט זיך.

א. ריינוויין

באצאהלט אייער חוב צו דווארקינס

אונז קומט אין שטאדט אריבער 2000 דאלאר פאר צייטונגען און קעש נמילת חסדים שוין באלד אריבער א יאהר און א האלב, מיר האבען נערולדיג געווארט ביז יעצט ווייל די צייט איז געווען שלעכט.

יעצט איז די צייט בעסער

און מיר זיינען אין אזא לאגע דאס די נעלד מוז זאפארט געקאלעקטעט ווערען.

מיר בעטען אלע בעלי חובות אונז זאפארט צו בעצאהלען, מיר וועלען אנווענ־דען די שטרענגסטע מיטלען אום די נעלד צ קאלעקטען.

האנדעלט מענשליך און בעצאהלט אייער חוב צו דווארקינס, מיר האבען עס ווירקליך סערדיענט פון די היגע אידען. מיט אכטונג דווארקין בראדערס.

מילך פון די בעסטע פארמס
דעליווערט צו אייך אין בעסטען צושטאנד
פארמערס דערי מילך קומט פון אויסער וועהלטע דערי פארמס, אינספעקטעט ביי אונז. יעדער ביסעל מילך איז פאסטעריזירט, די געוועהנליכע פוטער פעטיג איז מיט א צעהנטעל מעהר איידער אין געוועהנליכע מילך. און דאך איז דעי פריז דער זעלבער.
THE FARMERS' DAIRY.
פאן עדעלייך 400 21 טיקעטס פאר $1.00

דער ביענשטאק

פאר דעם גרויסען אידישען יום טוב
דער יום טוב פסח
צימערמאנס ניו יארק
פראנקפורטס
עקסטרא פרישע סאלאמא
געסמוקטע צינגער
פאסטראמא.
ווייזער סאסעדזשעס
רינג באלאגנא
געסמוקטע ברוסט און ביעק
און אזוי ווייטער
פון דער כרמל ווין קאמפ.
ראשון לציון פאלעסטינא, לאנדאן, ניו יארק
ספעציעלע אויסמערקזאמקייט ווערט געצויגען צו צוויי זעהר דעליקאטע פראדוקטען —
ריינע פאלעסטינער אלין אויל' 40 סענט א באטעל, און
ריינע פאלעסטינער ארענדזש בלאסאם האניג צו 40 סענט א קרינעל
פון דער כרמל ווין קאמפאני בעקומען מיר פערשיעדענע סארטען פון פאלעסטינער ווין, שנאפס, און קארדיאלס
ארייננגערעכענט: —
קאניאקס
קלארעטס
פער באטעל
ראשון (טשאטו לאפעט) $1.35
גדרה (מעראק) 1.00
תקוה 2 (מעראק) 85
ווייסע ווייזען:
לבנון 1 (האוט סאטערען) $1.35
חרמון 2 (סאוטערען) 85
זיסע ווייזען:
רחובות (אליקאנטע) $1.20
עזרא (פארט) 1.00
פנה (מאלאגא) 2.00
השרון (דרי פארט) 95
תבור (טאקיא) בלויז פיינטס 1.20
תבור עסעקס (טאקיא) 2.10
"טרי סטאר" קאניאק (88 גראד) פערבאטעל $1.75
ב. ר. פ. קאניאק (117 גראד) 2.00
ראהטשילד קאניאק 2.75
גנרדן ווין ברענדי 2.00
קארדיאלס:
רמה ליקער (גרין) 1.50
מצפה ליקער (גרין דע קאקא) 1.50
אייזען ווייזען:
מיזרא 1 נאטירליכער
אייזען ווין 3.00
מיזרא 2 נאטירליכער
אייזען ווין 2.00
פון גודמאנען פון ניו יארק
גודמאנס בערליגער טהעע־מצות קליינעקארטענס 15 סענט יעדע
גודמאנס בערליגער טהעע־מצות גרויסע פעקלאך 55 סענט יעדע
מצה מעהל אין איין פונט, 2 פ. 3 פ. און 5 פ. זעקלאך 12½ סענט א פונט
ריינע פאטייטא מעהל אין פעקלאך 15 סענט א פעקעל
פרישע מאנדעל מאלאראנגיעס אין באקסעס 50 סענט א באקס
ריינע אייער לאקשען אין קארטאנס 15 סענט יעדע
מאקאראני אין קארטאנס 15 סענט יעדע
פרישע גטטריקטענטע פרוכט א. ז. וו.
אריינגערעכענט, פיטשעס, בארען, אפריקאסען, עפעל פלוימען, פיינען טייטלען, וואלענשא טייבעל ראזינקעס, וואלענשא און דזשארדען געשיילטע מאנד־לען, וואלנאטס, פיקאנס פילבערטס ווייכע שעל מאנדלען און זא ווייטער.
אויך — פסח'דיגע האניג אין קריג און אין קאמב
פסח'דיגע טהעע און קאפע
פסח'דיגע צוקער
פסחדיגע שפייזעס און הערבס
פסח'דיגע ריינע ווין עסיג
אלעס פון דער בעסטער קוואליטעט איז אויסגעקליבען געווארען פאר אונזער פסח טרייד.
ספאנישע קוין אליוים אין באלק
איינגעזייערטע אובערקעס, חריין און זא ווייטער
פון דער כרמל ווין קאמפ. לימיטעד
איטאליען ווערהווז 211 סענט דזשיימס־סטריט, מאנטרעאל
Fraser, Viger & Co. Limited
Italian Warehouse, 211 St. James Street Montreal